

31. מדעי-הרוח המודרניים

מדעי-הרוח המודרניים!

מה נאסף אל מתחת לדגל זה!

מה נכרך בו יחד, ומה המאבק המתחולל שם בפנים!

אי-סדר של חיפושי-אמת, מעט ידע, תוכניות גדולות, הבלים וטיפשות, לעתים קרובות גם רעש וצלצולים ריקים מתוכן, ואף יותר מכך - חוש-עסקי חסר-מצפון.

קנאה ושנאה חסרות-גבול נובטות לעתים קרובות מתוך הבלבול, והן מובילות, בדרך-כלל, ליצר-נקמה מרושע מן הסוג הנחות ביותר.

בנסיבות כאלו, לא ייפלא כמובן, שאנשים רבים סרים מדרכן של ההתרחשויות הנפלאות, כמו מתוך חשש, שמא יורעלו אם יבואו עמן במגע. ולא-בכדי; שכן התנהגותם של כה רבים מן הנתלים במדעי-הרוח אינה מעוררת כל עניין, ואף פחות מכך פיתוי, אלא הכל בה גורם לכל אדם אחר לנקוט משנה זהירות.

מוזר הוא, שכל התחום הקרוי "מדעי-הרוח", שרבים ממשרתי-האופל או הבורים מבלבלים בינו ובין "מדע-הרוחות", משמש כיום, עדיין, כמעין "שטח-הפקר" שבו איש הישר בעיניו יעשה, בלא כל מגבלות, ובלא עונש.

הוא נועד לשם-כך. ואולם הניסיון כבר לימד, לעתים-קרובות ביותר, שלא-כך היא!

אינספור חלוצים בתחום, שהיו קלי-דעת דיים כדי לשקול התקדמות של מספר צעדים בחקירה, כשברשותם ידע מדומיין בלבד, הפכו קורבן חסר-אונים לרשלנותם. העצוב הוא שכל אותם קורבנות הוקרבו בלא שלאנושות תצמח ולו תועלת קטנה מכך!

כל אחד מאותם מקרים אמור היה לשמש, למעשה, ראיה לכך שהדרך שהוצעה על ידו לא היתה הדרך הנכונה, ולא גרמה אלא נזק וניוון, בלא שתביא ברכה כלשהי. ואולם דרכים אלו נשמרות בעקשנות מוזרה, שוב ושוב מפילות קורבנות חדשים; ובתמורה לזיהויו של כל פירור-אבק המובן-מאליו בבריאה העצומה, עולה קול-זעקה גדול ונכתבים אינספור מאמרים, הגורמים בהלה אצל אנשים רבים, שהם מחפשי-אמת, משום שחוסר-הביטחון העולה מהם מורגש בבירור.

את כל המחקר עד-כה ניתן לכנות, למעשה, יותר כ"משחקים מסוכנים" הנובעים מרצון-טוב.

לא ניתן להיכנס אל התחום הנחשב כ"שטח-הפקר" במדעי-הרוח בלא להיענש, כל עוד לא הובנו ונלקחו בחשבון, מראש, החוקים-הרוחניים במלוא-היקפם.

כל התנגדות, ביודעין או שלא-ביודעין, דהיינו "אי-שמירה" על חוקים אלו, המהווה בפועל הפרתם, חייבת להשפיע, מכוח השפעת-הגומלין הבלתי-נמנעת, על האדם המסתכן, האוויל או קל-הדעת, שלא הקפיד, או לא יכול היה להקפיד, על שמירתם.

הרצון לחקור את הבלתי-ארצי בעזרת אמצעים ואפשרויות ארציות, אינו שונה מהצבתו של ילד, שעדיין אינו מודע לסכנות הארציות, כשהוא לבדו וחסר-כל-הגנה, בלב הג'ונגל הפראי שרק אדם המצויד בהתאם, כשהוא במלוא-אוננו ולאחר שנקט בכל אמצעי-הזהירות הנדרשים, מסוגל לצאת ממנו בלא-פגע.

העוסקים במדעי-הרוח המודרניים, באופן עבודתם הנוכחי, אינם שונים מכך, אחת היא עד כמה רציניים הם בכוונתם, ועד כמה בטוחים הם, שבעיסוקם במדע בלבד הם מסייעים להתקדמות האנשים אל מעבר לגבול שלחצייתו הם ממתנים כבר זמן כה-רב.

כמו ילדים עדיין עומדים אותם חוקרים, חסרי-אונים, ובוחנים, בלא שידעו את הסכנות העשויות לפגוש בהם בכל רגע, או שהם עשויים להמיט על אנשים אחרים, אם ניסיונותיהם הרשלניים יסדקו את חומת-ההגנה הטבעית או יפתחו דלת שעבור רבים עדיף היה לו נותרה סגורה.

כל-זאת ניתן לכינוי אחד בלבד - קלות-דעת, לא תעוזה, כל עוד אלו המבקשים להתקדם אינם יודעים בדיוק, כי באפשרותם להתגבר על כל הסכנות באופן מידי, ולא רק עבור עצמם אלא גם עבור אחרים.

הפעולות חסרות-האחריות ביותר, ננקטות על ידי "חוקרים", העוסקים בניסויים. על עבירת ההיפנוזה כבר דובר רבות.

החוקרים המבצעים עדיין ניסויים, בסגנון אחר כעת, עושים במרבית המקרים את השגיאה המצערת, בה הם עצמם, בחוסר-ידיעתם - שכן מן הסתם לא היו עושים זאת אחרת - מציבים את האנשים האחרים, הרגישים ביותר או בעלי-יכולת התיקשור, במצב של שינה, כדי שיוכלו לקרב אליהם את ההשפעות-הגופניות הנסתרות של "העולם-שמעבר". הם עושים זאת בתקווה שיוכלו לשמוע ולצפות בדברים שונים, שהיו לחלוטין בלתי-אפשריים אצל האנשים המעורבים בניסויים, לו נמצאו במצב של ערנות מלאה.

ב-95% מן המקרים לפחות, הם מעמידים בסכנה אנשים אלו, סכנה שעדיין אינם כשירים להתמודד עמה; שכן כל סוג של סיוע מלאכותי לשם העמקה, קושר את הרוח, בכך שהוא מאלצה לתוך רגישות החורגת מגבולות התפתחותה-הטבעית.

התוצאה היא שקורבן-ניסויים כזה יימצא פתאום, מבחינה רוחנית, בתחום בו נגזלה ממנו הגנתו הטבעית, בעקבות הסיוע המלאכותי, או שעדיין הגנה כזו אינה קיימת כלל, משום שרק התפתחות פנימית בריאה ועצמית יכולה להקימה.

יש לדמיין אדם חסר-מזל כזה, כאילו הופשט מבגדיו ונקשר אל עמוד, נדחף קדימה לעבר שטח-מסוכן, כדי למשוך אל עצמו, כפיתיון, חיים ופעילות שאינם מוכרים לו עדיין, ואף להניח להם להשפיע עליו, כדי שיוכל לדווח על-כך או שאותן השפעות יוכלו, הודות לסיועו ומסירת חומר ארצי מסוים מגופו, לבוא לידי-ביטוי באופן חזותי שיאפשר לאחרים לזהותם.

אדם מסוג זה, שנערך עליו ניסוי, יהיה מסוגל לעתים, הודות לקשר שנדרשה נשמתו לשמור עם הגוף-הארצי, לדווח על המתרחש ולהעביר את המידע לצופים, כמו באמצעות טלפון.

אולם אם מיקומו, אליו הגיע באמצעות דחיפה מלאכותית, יותקף באופן כלשהו, הרי שבהיעדר ההגנה-הטבעית, לא יוכל לשמור על עצמו, הוא חושף עצמו בחוסר-אונים, משום שהגיע בסיועו המלאכותי של אחר, לתחום שהתפתחותו האישית עדיין אינה שייכת אליו, או שאינה אמורה כלל להתקיים בו. החוקר, מאידך, שמונע מכוח הצמא-לידע, אף הוא לא יוכל לסייע לו, שכן הוא עצמו זר וחוסר-ניסיון מבחינת המקום ממנו נובעת הסכנה, ואין באפשרותו לספק כל הגנה שהיא.

וכך קורה שהחוקרים הופכים לעבריינים, בלא שהתכוונו לכך, ובלא שיוכלו להיטבע על-ידי מערכת-המשפט הארצית בגין פשעיהם. עובדה זו, מכל מקום, אינה מוציאה מכלל-אפשרות שהחוקים-הרוחניים יחילו עליהם את השפעת-הגומלין בכל חומרתה ויכבלו את החוקר אל קורבנו. וכך, אנשים אחדים שעליהם נערך ניסוי סובלים ממתקפות את'ריות, שלעתים קרובות אף משפיעות על הגוף בחומריות-הגשמית במהירות או אף באופן-מידי, וגורמות למחלות-הארציות או מוות, ואולם גם אז אין הדבר מבטל את הנזק לרוח.

הצופים, המכנים עצמם חוקרים, על-כל פנים, שדחפו את קורבנם אל תחומים בלתי-נודעים, נמצאים במהלך ניסויים מסוכנים כאלו, ברוב המקרים, על קרקע-ארצית בטוחה, כשהם מוגנים בגופם ותודעתם הערה.

רק לעתים רחוקות הם נוטלים חלק בסכנות הניצבות בפני קורבן הניסוי בו-זמנית יחד עמו, דהיינו - שהסכנה מועברת ישירות אליהם. אולם במותם הארצי, שהוא המעבר אל העולם האת'רי, הם חייבים להגיע בכל-מקרה, דרך הכבלים בינם ובין קורבנם, אל המקום שאליו גררו אותו תחילה, ורק אז יוכלו שוב לעלות, לאט, יחד עמו.

לא תמיד יש להבין את הדחיפה המלאכותית של הרוח אל תחום אחר כאילו הרוח נפרדת מן הגוף ונעה הרחק ממנו למחוזות אחרים. ברוב-המקרים היא נותרת שקטה, בתוך הגוף. היא רק זוכה ברגישות על-טבעית בעקבות השינה המגנטית או ההיפנוטית, וכך מתאפשר לה להגיב לזרמים והשפעות עדינים בהרבה, מאלו שהתאפשרו במצבה הטבעי.

כמובן שבמצב על-טבעי זה לא עומד לרשותה מלוא-כוחה, כפי שהיה לו הגיעה אליו מתוך התפתחות פנימית, והיתה ניצבת על קרקע מעודנת זו בצורה יציבה ובטוחה, כשהיא נושאת עמה את הכוח שיעמוד בכל אותן השפעות.

עקב היעדרו של מלוא-הכוח הבריא האמור, נגרם חוסר-איזון מלאכותי, המושך אליו בהכרח הפרעות. התוצאה חייבת אז להיות ערפול כל החושים, שיגרום לעיוות המציאות.

הגורמים לדוחות השקריים, לאינספור השגיאות, יהיו תמיד החוקרים עצמם בפעולות הסיוע המזיקות שלהם. לכן אף קורה שדברים רבים "שנחקרו" בתחומי-הנסתר, והידועים כבר כיום, אינם מתיישבים עם הלוגיקה הנוקשה. הם כוללים טעויות רבות מספור, שעד עתה לא ניתן היה לזהותן ככאלו.

בדרכים אלו שהן שגויות בבירור, לא יושג דבר, העשוי להביא תועלת או ברכה לאנשים.

תועלת יוכל להביא לאנשים רק דבר שיסייע להם בהתקדמותם או לכל הפחות יצביע על הדרך להתקדמות זו. ואולם בניסויים אלו, כל אפשרות לכך חסומה לחלוטין ומראש.

באמצעות סיוע מלאכותי יוכל החוקר לעתים לדחוף, לבסוף, את האדם הרגיש או בעל יכולות-התיקשור, מתוך החומריות-הגשמית של גופו-הארצי, לעבר העולם האת'רי, שהוא התחום הבא הנגיש עבורו, אולם לא יוכל לדחפו, ולו כעובי-שערה, מעבר למקום שעליו נמנות תכונותיו הפנימיות בכל מקרה. ההיפך הוא הנכון, הסיוע המלאכותי לא יביאו, אפילו לא לאותו מקום, אלא תמיד רק לסביבה הבאה, שהיא עדיין בתוך הקיום-הארצי.

הסביבה הבאה, הקרובה ביותר לקיום-הארצי, יכולה לכלול רק את אותם הדברים בעולם-שמעבר, שעדיין קשורים בעבודות לארצי, אלו הכבולים עדיין לאדמה הודות לנחיתותם, יוהרתם ותשוקותיהם.

כמובן שגם הללו שהם מעט יותר מתקדמים, יוכלו פה ושם לשהות בסביבה זו לפרק-זמן מסוים. אולם אין לצפות לכך תמיד. גבוה מכך לא ימצא שם עבורם, מסיבות טהורות של חוקי-הטבע. סביר יותר שהארץ תסטה מצירה... שהרי חייבת להימצא באדם נקודת-אחיזה כלשהי שאליה יעוגן האור!

קשה להניח שנקודה זו תימצא באדם המשמש לניסוי, או בחוקר הבוחן אדם מסוג זה. וכך נותרים על כנם, בכל הניסויים, הסכנה וחוסר-התועלת.

דבר שהוא באמת גבוה יותר, לבטח לא יוכל להימצא בקרבת מדיום ללא נוכחותו של אדם שכבר התפתח דיו ומסוגל לטהר את סביבתו, לא-כל-שכן לדבר דרך אותו מדיום. התגשמויות מן הספירות הגבוהות, אף הן אינן באות בחשבון, ואף פחות מכך כל אותם משחקי אחיזה-העיניים של נקישות, הזזות-עצמים וכדומה. הפער גדול מכדי שניתן יהיה לגשר עליו בקלות כה רבה.

כל הדברים הללו, על-אף קיומו של מדיום, יכולים להתבצע רק מתוך העולמות-שמעבר, שעדיין קשורים בצורה הדוקה ביותר אל החומר. לו היה הדבר אפשרי בצורה אחרת, דהיינו, שהקשר אל הרום היה זמין עבור האנושות בקלות כה רבה, הרי שלא היה צורך כלל בהתגשמותו של הצלוב כאדם, אלא יכול היה למלא את משימתו גם בלא קורבן זה. ואולם האנשים כיום, ללא-ספק, אינם מפותחים מבחינה-רוחנית יותר משהיו בתקופתו של ישוע, כך שאין להניח, שיצירת הקשר עם האור תהיה קלה יותר מאשר אז.

ואולם כעת אומרים מדעני-הרוח, שמטרתם היא בראש ובראשונה לקבוע את קיומם של החיים בעולם-שמעבר, דהיינו, המשך החיים שלאחר המוות-הארצי, וכי במצב הנוכחי, בו שולטת הספקנות, נדרשת תחמושת חזקה וגסה ביותר, דהיינו *ראיות ארציות ומוחשיות*, כדי שניתן יהיה לבקוע סדק בביצורי-ההגנה של המתנגדים.

נימוק זה, מכל-מקום, אינו מצדיק העמדתן של נשמות-האנוש בסכנה, שוב-ושוב, בקלות-דעת רבה כל-כך!

נוסף על-כך, אין כל הכרח מחייב, שבעטיו יש לשכנע את המתנגדים בכל מחיר!

הרי ידוע שהללו לא יהיו מוכנים להאמין, גם אם ירד מלאך משמים ויאמר להם את האמת ישירות בפניהם. לאחר לכתו, יוכלו הרי לטעון שהזיות ההמונים הן אלו ולא מלאך, או כל תירוץ דומה אחר. ואם יובא דבר או אדם כלשהו בפניהם, שיישאלו גשמיים ולא ייעלמו או יהפכו בלתי-נראים שוב, הרי ששוב יימצא להם פתח-מילוט - שהרי הוא גשמי וארצי מכדי להיחשב כאילו הגיע מן העולם-שמעבר.

הם גם לא יהססו לכנות ראיות כאלו כהונאה, ולהציג אדם כזה כהוזה, קיצוני או רמאי. בין אם ארצי, בלתי-ארצי, או שניהם גם יחד, הם תמיד ימצאו דבר-מה לבקרו או להטיל בו ספק. ובאשר לא יסתייע עוד הדבר בידם, אז יטילו רפש, יעברו למתקפות קשות יותר ואף לא יבחלו במעשי אלימות.

אין שום תועלת בהקרבת קורבנות כדי לשכנע את שכמותם!

ואף פחות מכך את אלו המכונים "חסידים". אלו מדמים בליבם, במעין יהירות מיוחדת, שאמונתם בחיי העולם-הזה והעולם-שמעבר, שבמרבית המקרים נותרת מעורפלת ודמיונית, מתירה להם להציב דרישות מסוימות מן העולם-שמעבר, כדי שיוכלו "לראות" או "לחוות" אותו באופן אישי. הם מצפים ממדריכיהם בעולם-שמעבר לסימן כלשהו כשכר לגבורתם.

מגוחכות במיוחד הן הציפיות המובנות-מאליהן, כמו גם החיוך היודע-כל, הסלחני וטוב-המזג, כהוכחה להיעדר-הידיעה שלהם בפועל.

מה שהם מבקשים להעניק הוא רעל-להמונים; שכן משום שהם סבורים שידיעותיהם כה רבות הן, הניסויים שלהם אינם מהווים עבורם אלא שעות-בידור אותן הרוויחו ביושר, ושבהם אמורים הללו מן העולם-שמעבר לפעול למענם כאומנים במופעים-נודדים.

הבה נפנה לרגע מבטנו מן הניסויים הגדולים, ונתבונן בקטנים, כגון הרמות-השולחן.

הם אינם כה תמימים כפי שהם נראים, אלא, בקלות העצומה בה ניתן להפיצם, הם מהווים סכנה אמיתית של ממש!

על כל אדם להישמר מפניהם!

בעלי-הידע חייבים יהיו להתרחק מהם באימה, אם ידעו איזו קלות-דעת ננקטת בדברים כגון אלו.

כמה רבים מן החסידים מבקשים להציג את "הידע" שלהם בחוגים מסוימים, בכך שהם מעוררים לביצוע ניסויים בהרמות-שולחן, או בחוג-המשפחה, כשהם צוחקים או מלחשים כיודעי-סוד, מתרגלים כבתוך משחק, הסטתן של אותיות או כוסות או כל אמצעי-עזר אחר בעזרת הנחה קלה של היד, עד ליצירת מלים.

במהירות בלתי-רגילה התפתחו כל אלו לכדי משחקי-חברה, ומופעלים תוך-כדי צחוק, לגלוג ולעתים לשם הפחדות קלות.

מדי יום ביומו יושבות אז במשפחות נשים מבוגרות וצעירות יחד או אף לבדן, אל שולחן קטן, מול קרטון שעליו רשומות אותיות, ובמידת האפשר עליהן להיות רשומות בצורה מסוימת ביותר, כדי שלא ישתבש ההוקוס-פוקוס הממריץ את הדימיון - דבר בלתי-נחוץ לחלוטין, משום שהדבר יצלח גם בלעדי-זאת, אם האדם הנדון הוא בעל נטייה כלשהי לכך.

וכאלו יש רבים מספור!

מדעני-הרוח המודרניים ומנהיגי הכתות הנסתרות שמחים על-כך, שכן כך נבנים מלים ומשפטים, שאלו העוסקים בכך לא חשבו עליהם, בין אם ביודעין או שלא-ביודעין.

כך הם משתכנעים, ומספר הנוהים אחר "האופל הנסתר" גדל.

כתביו של הכתות-הנסתרות מצביעים על-כך, נואמים תומכים בכך, אביזרים שונים מיוצרים ונמכרים כדי להקל על ההתנהלות המפוקפקת הזו, וכך מוצג העולם-הנסתר - כמעט כולו - כמשרתו-הנאמן של האופל, תוך שהוא מאמין באמונה-שלמה כי הוא נושא-דברו של האור! מהלכים אלו לבדם מוכיחים כבר את הבורות המוחלטת, הטמונה בסוג זה של שאיפות-נסתרות! הם מראים שאיש מכל אלו אינו באמת רואה!

לא ניתן להשתמש כראיה-נגדית במקרה בו מדיום טוב כלשהו מתפתח לעתים פה-ושם מתוך נקודות-פתיחה אלו, או יותר נכון, כאשר מדיום טוב נמשך לכך באופן-זמני מלכתחילה.

האנשים המעטים המיועדים לכך מראש, רכשו לעצמם במהלך התפתחותם הטבעית והאישית, הגנה שונה לחלוטין וקפדנית עבור כל שלב-ושלב, שאחרים אינם נהנים ממנה.

אולם הגנה זו פועלת רק בהתפתחות טבעית ואישית, בלא כל סיוע-מלאכותי!

משום שהגנות קיימות רק בדברים הטבעיים והמובנים מאליהם.

מרגע שמעורב בכך ולו הסיוע המועט ביותר, בין אם באמצעות תרגוליו של האדם עצמו או דרך צד שלישי כלשהו, באמצעות שינה מגנטית או היפנוזה, הרי שמדובר בתהליך שאינו טבעי, ולכן אינו תואם עוד את החוקים-הטבעיים, שרק הם מסוגלים להעניק הגנה.

אם נוסיף לכך גם את הבורות, הקיימת כיום בכל מקום, הרי שלפנינו האסון.

הרצון לבדו לא יכול לעולם להחליף את היכולת, כאשר מדובר בפעולה. אולם אף אדם אינו אמור לחרוג ממסגרת יכולותיו. מובן-מאליו שלא ניתן להוציא מכלל-אפשרות, שאצל מאות-האלפים העוסקים במשחקים מסוכנים אלו, ייצא גם פה ושם אדם כלשהו ללא-פגע, בהיותו בעל הגנה טובה.

כמו-כן, רבים יינזקו רק באופן שלא יהיה ניכר במישור-הארצי, ורק לאחר שיעברו אל העולם-שמעבר, יהיו חייבים פתאום לזהות אילו דברים מטופשים עשו למעשה.

אולם יש גם רבים אחרים שכבר במישור-הארצי יסבלו נזקים ניכרים כתוצאה מכך, אף שגם במהלך חייהם הארציים לא יוכלו לדעת לעולם מהו הגורם להם.

מסיבות אלו יש להסביר את המהלך האת'רי והרוחני הכרוך בכל אותם להטוטים. גם הוא פשוט, כמו כל דבר בבריאה, ואינו מסובך להבנה, אולם עדיין קשה יותר ממה שסבורים רבים.

במצבה הנוכחי של הארץ, ידו של האופל, באמצעות רצונה של האנושות, נמצאת על העליונה בכל הדברים הגשמיים. לפיכך, בכל החומריות הוא עושה כבתוך שלו, ויכול על-כן להיות בעל השפעה מלאה על כולה בהתאם לרצונו. ולכן בעיקרון, הריהו לוחם בשטח מוכר.

ובתוצאה מכך, כרגע הוא גובר על האור בכל הקשור לדברים החומריים, דהיינו לחומריות-הגשמית, ובכל הדברים החומריים, כוחו של האופל רב מזה של האור.

ואולם כעת, בכל אותם משחקים מסוג זה, כגון הזזת-השולחנות וכד', לא נלקח כלל בחשבון האור, דהיינו הרום. אנו יכולים לדבר, לכל היותר, על גרוע יותר – שהוא אפל, או טוב יותר – שהוא בהיר יותר. אם יעשה כעת אדם שימוש בשולחן, או בכוס-זכוכית, או בכל עצם שהוא המצוי בחומריות-הגשמית, בכך הוא פוסע בקרב זה על הקרקע-הבטוחה של האופל.

זוהי הקרקע עליה חולש כל אשר נמנה על האופל.

ובעת הוא מעניק לו מראש את הכוח, שנגדו אין בידו כל הגנה מתאימה.

הבה נתבונן לרגע בפעילות-הרוחנית, או אפילו רק במשחק-החברה עם השולחן, ונעקוב אחר המהלכים-הרוחניים, או נכון יותר, האת'ריים.

אם ניגש אדם, או מספר אנשים, אל שולחן במטרה להגיע דרכו לקשר עם העולם-שמעבר, בין אם על ידי השמעת נקישות על אותו שולחן, או מה ששגור יותר, להזיז את השולחן כדי ליצור מלים מתוך סימנים המצויים עליו, הרי שבראש ובראשונה נוצר כעת קשר עם החומר האפל, והוא משתלט כעת על המידע המתקבל.

בכישרון-רב עושים לעתים קרובות הללו מן העולם-שמעבר שימוש במילים גבוהות, ומנסים לענות בעזרתן בדרך המבוקשת על-ידי האנשים, על מחשבותיהם, שהן קלות עבורם לקריאה. אולם לאחר מכן מטעים אותם שוב-ושוב בשאלות מהותיות, ומנסים, אם מתרחש הדבר לעתים-קרובות, להביאם עוד-ועוד אל מתחת להשפעתם הגוברת והולכת, וכך, אט-אט, למשוך אותם כלפי-מטה.

ובתוך כך הם מניחים לאותם המולכים-שולל במומחיות כה רבה, להאמין כי הם עולים מעלה.

אם, מכל-מקום, קרוב-משפחה או חבר שהלכו לעולמם, מגיע כבר מלכתחילה או בכל הזדמנות אחרת אל השולחן והמילים, ודבר זה קורה לעתים-קרובות ביותר, הרי שמשימת ההונאה הופכת קלה אף יותר.

האנשים יזהו שמדובר באמת בחבר מסוים המודיע על עצמו, ומכאן ואילך יאמינו שתמיד מדובר באותו אדם, מרגע שיעלו דרך השולחן התבטאויות מסוימות ושמו של המכר יוזכר כמקור אותן התבטאויות.

ואולם לא-כך הוא הדבר!

לא רק שהאופל, המתבונן כל-העת, עושה שימוש מתוחכם בשם כדי לשוות להצהרותיו מוליכות-השולל חזות אמינה עד כמה שניתן, וכדי לרכוש את אמונם של השואלים, אלא הוא אף מרחיק-לכת ומאפשר לישות אפלה להתערב באמצע משפטו של החבר האמיתי ולהשלימו בצורה שגויה בכוונה-תחילה.

וכך מתרחשת עובדה, שאינה ידועה כמעט, ששניים עסקו בהרכבת משפט חלק ומהוקצע.

הראשון הוא החבר האמיתי, ואולי אף הבהיר והטהור יותר, והשני הוא אפל, רוחש-רוע, וכל-זאת בלא שמציג השאלה יבחין בדבר מכל-זה.

קל לנחש את התוצאות - המאמין הלך-שולל והוחרד באמונתו. היריב משתמש במהלך לשם חיזוק לעגו והעצמת ספקותיו, ולעתים אף לשם תקיפות קשות נגד העניין כולו. ואולם למעשה שניהם טועים, ובכך יש לתלות את האשמה אך-ורק בבורות הפושה עדיין בתחום כולו.

המהלך, על-כל פנים, מתרחש בטבעיות הרבה ביותר כך:

אם אכן נמצא ליד השולחן חבר אמיתי וטהור יותר, שברצונו למלא אחר משאלתו של המבקש ולחשוף עצמו, וישות אפלה יותר מתקרבת, שאז על הטהור יותר להימנע מתשובה, משום שהאפל, הודות לאמצעי-התיקשור המצויים על השולחן, הוא בעל כוח רב יותר, שכן כל דבר שהוא חומרי, נמצא כרגע בתחומו של האופל.

את הטעות עושה האדם הבוחר בחומר וכך, הריהו מקים מראש קרקע בלתי-שוויונית.

הדחוס והכבד, דהיינו האופל, בדחיסותו, כבר קרוב יותר לחומר מן האור, שהוא טהור וקליל, והודות לקשר ההדוק יותר, גם צבירת-כוחו גדולה יותר.

מאידך, הטהור יותר, המסוגל עדיין להודיע על עצמו באמצעות החומריות, נמצא אף הוא במידה מסוימת בקרבתה של הדחיסות-הגשמית, שאחרת לא היתה מתאפשרת לו כלל יצירת-הקשר עם החומר והופעה באמצעותו.

זה בשלעצמו מבוסס על הנחת הקירבה לחומר, המאפשרת, שוב, משיכתו של זיהום, מרגע שנקשר הקשר אל האופל, בתיווכו של החומר.

כדי לעקוף סכנה זו, לא נותרת לטהור כל ברירה, אלא לסגת לאחור ולהיפרד מן החומר, דהיינו מן השולחן או כל אמצעי-הסיוע האחר, מרגע שאחז בו האופל, כדי לנתק את החוליה המקשרת שאמורה היתה לגשר על הפער הטבעי המפריד לשם הגנה.

לא ניתן להימנע מכך שבמקרים כגון אלו, אדם המבצע ניסויים סביב השולחן ייפגע מן ההשפעות הנמוכות יותר. ומכל מקום, במעשיו הוא, הרי לא ביקש עבור עצמו כל דבר אחר; שכן בורות ואי-הכרת החוקים לא תוכל להגן עליו גם כאן.

במהלכים אלו יתבררו דברים רבים שהיו סתומים עד-כה, סתירות מסתוריות רבות יבואו על פתרון, ואולי אף אנשים רבים ימשכו כעת את ידם ממשחקים מסוכנים כגון זה!

באופן מפורט כזה ניתן כעת לתאר גם את הסכנות שבכל הניסויים האחרים, שהם גדולים יותר וכוחם רב אף יותר.

אולם הבה נחדל בשלב זה מן העיסוק בדברים הללו, שהם כה שגורים ונפוצים.

רק עוד סכנה אחת יש לציין. כתוצאה מסוג זה של העלאת שאלות וקבלת תשובות או עצות עליהן, הופכים האנשים לחסרי-עצמאות ותלותיים. ההיפך מן המטרה שהציבו לעצמם החיים על-פני-האדמה.

הדרך שגויה, אחת היא באיזה כיוון תפנה!

היא גורמת נזק בלבד, ללא כל תועלת.

זוהי זחילה על הקרקע, שם קיימת הסכנה להיתקל שוב-ושוב בחרקים מבחילים, לכלות כוח, ולהשתרע לבסוף בתשישות על המסלול... לשווא!

אותו "הרצון לחקור" גורם, מכל-מקום, נזקים גדולים יותר אף בעולם-שמעבר. ליצורים אפלים רבים מתאפשרת באמצעותו ההזדמנות, והם אף משתלבים בניסיון-ישיר להפצת רוע ולהעמסתה של אשמה חדשה על עצמם, שאחרת לא יכלו להגיע אליהם בקלות כה-רבה, בעוד אצל האחרים מעוכבת שאיפתם להתקדמות עקב הקשירה המתמדת בין רצון ומחשבה.

התבוננות בהירה ביצורים חוקרים אלו נראית לעתים כה קרובות כעקשנות ילדותית, המונעת מאגואיזם חסר-התחשבות, ועם-זאת אף כה רשלנית, עד שחייב אדם לשאול עצמו, בטלטלו את ראשו, כיצד מתאפשר כלל, שאדם יבקש לפתוח לציבור את שעריה של ארץ שהוא עצמו אינו יודע דבר וחצי-דבר לגביה.

שגיאה היא אף לנהל את כל החיפוש הזה בפניו של הציבור הרחב – כך נפתחת דרך חופשית עבור כל הלהטוטנים ומאחזי-העיניים, ומקשה על האנושות לרכוש אמון.

והדבר לא קרה עדיין מעולם.

כל מחקר המוכתר כיום בהצלחה מלאה, היה מלא קודם-לכן, במהלך החיפושים, בשגיאות רבות. ואולם את השגיאות הללו אין מתירים לציבור לחוות!

שכן הדבר מעייף אותו והוא מאבד עם הזמן כל עניין בו.

התוצאה היא, שכאשר נמצאת סוף-סוף האמת, הכוח העיקרי, ההתלהבות הנפעמת ופורצת-הדרך, כבר אבדה עוד קודם-לכן. האנושות שוב לא תוכל לחוש שמחה צוהלת בידיעה מוחלטת וחובקת-כל.

ואז, המכשולים הניצבים בפני זיהוי הדרכים השגויות, הופכים לנשק חד בידיהם של אויבים רבים, שהחדירו את חוסר-האמון הזה במאות-אלפי אנשים במשך הזמן, עד שאותם מסכנים שוב אינם מבקשים כלל לבחון את האמת בכנות, מחשש להונאה חדשה!

הם אוטמים את אזניהם, שאחרת יכולות היו להיות קשובות, וכך הם מחמיצים את המועד האחרון שבו היתה להם עדיין הזדמנות לעלות לעבר האור.

ושוב זכה האופל בניצחון חדש!

ועל-כך יש להודות לחוקרים, אשר הציעו לו את ידם, וכעת הם נוסקים מעלה בגאווה כמוביליהם של מדעי-הרוח המודרניים!